

Farní zpravodaj Půst, Velikonoce 2015

TÁBOR, Sezimovo Ústí, Planá nad Lužnicí a Malšice



milí farníci,

Přinášíme Vám farní postně-velikonoční zpravodaj. Děkuji všem, kteří se na něm podíleli, a přeji pěkné počtení.

Vykročili jsme na cestu, na jejímž konci není jen kříž, ale slavné zmrtvýchvstání Krista. Prožijme tuto dobu v Kristově blízkosti.

„Kdo uvěří naší zprávě?
Nad kým se zjeví paže

Hospodinova? Vyrostl před ním jako proutek, jak oddenek z vyprahlé země, neměl vzhled ani důstojnost. Viděli jsme ho, ale byl tak nevzhledný, že jsme po něm nedychtili. Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl, muž plný bolesti, zkoušený nemocí, jako ten, před nímž si člověk zakryje tvář, tak opovržený, že jsme si ho nevážili. Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše

bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen. Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost.

Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni. Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech. Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel; jako beránek vedený na porážku, jako ovce před stříhači zůstal němý, ústa neotevřel. Byl zadržen a vzat na soud. Kdopak pomyslí na jeho pokolení? Vždyť byl vyťat ze země živých, raněn pro nevěrnost mého lidu. Byl mu dán hrob se svévolníky,

s boháčem smrt našel, ačkoli se nedopustil násilí a v jeho ústech nebylo lsti. Ale Hospodinovu vůlí bylo zkrušit ho nemocí, aby položil svůj život v oběť za vinu. Spatří potomstvo, bude dlouho živ a zdárně vykoná vůli Hospodinovu. Zbaven svého trápení spatří světlo, nasytí se tím, co zakusil. „Můj spravedlivý služebník získá spravedlnost mnohým; jejich nepravosti on na sebe vezme. Proto mu dám podíl mezi mnohými a s četnými bude dělit kořist za to, že vydal sám sebe na smrt a byl připočten mezi nevěrníky.“ On nesl hřích mnohých, Bůh jej postihl místo nevěrných.“ Iz 53

Eva Zenklová

rozhovor

P. Michal Pulec (43) je od listopadu tábořským farářem. Pochází z Hluboké nad Vltavou. V Táboře už jednou působil, a to jako jáhen před 12 lety. Když jsem ho požádala o rozhovor, napsal mi, že se těší na ↗ pikantní otázečky. Tak tedy... ☺:

FARNOST

Na co jste myslel, když jste se dozvěděl, že jste přeložen

z Vimperka do Tábora? Někdy slýcháme, že kněz je jako voják: dostane příkaz, nepřemýšlí a jde. Je to opravdu tak?

Je i není.

Na jedné straně s tím každý kněz musí počítat. Patří to ani ne tak k nějakému vojenskému stylu v církvi, jako spíš k základnímu charismatu kněžství - kněz prostě

ví, že je posílán, spatřuje v tom vedení Ducha a zažívá jedinečnou svobodu. Nejsem to já, kdo na prvním místě rozhoduje o svém životě, ale je to Pán, který mě posílá. Já osobně jsem za to moc vděčný.

Na druhé straně, i když jde a poslechne (pokud neposlechne, pak na Pánovo místo dosadil sám sebe a své zájmy), určitě to hluboce promýšlí a prožívá. Je přeci také člověkem, který přirozeně navazuje vztahy přátelství a důvěry s lidmi a zapouští kořeny do krajiny, ve které žije a působí. (Zjednodušeně slovy jednoho, s prominutím profláklého, televizního sloganu: Vaše pravidelná dávka emocí! ✎) Hluboce ale cítím potřebu nové kultury vztahů mezi námi kněžími a představenými.

Věděl jsem, že jednou Šumavu budu opouštět, nebylo to lehké rozloučit se, navíc velmi narychlo a nečekaně, ale byla to hluboká možnost znovu zažít a uvědomit si to výše vyřčené o kněžské svobodě. Do Tábora jsem se těšil, nebyl pro mě úplně neznámý, ale samozřejmě jsem zakoušel i obavy, jestli to všechno zvládnou.

Jak na Vás tábořská farnost zapůsobila? Můžete po třech měsících říct, kde vidíte její klady a kde má možná nějaké bolestivé místo?

Jako stará dobrá známá po letech.
☺

Z této farnosti je cítit velký potenciál, máme tu naši církevní školu Orbis Pictus, jsou tu aktivní mladé rodiny s malými dětmi. Výborně funguje farní rada, tábořskou jistotou je i nenápadná, ale velice důležitá a bohatá práce pastoračního asistenta Petra Svobody. Naš tým doplňuje Míla Vavřík, který se velice dobře stará o všechny naše statky vezdejší a jejich zvelebování. A na kůru máme vynikající sbor a varhaníka virtuosa pana Šotka a také mnoho jeho výborných zástupců. A pak je tu jádro aktivních farníků, kteří ochotně pomáhají, kde je třeba.

Bolestí je to, že mnoho farníků se „spokojí“ s jediným kontaktem s ostatními farníky: jednou týdně při nedělní mši svaté. ✎ A to mi přijde trochu málo. Otázka je proč tomu tak je? Myslím, že by bylo dobré uspořádat První tábořský farní koncil a zjistit jaká je naše realita, jaké jsou naše očekávání a také možnosti, a co můžeme udělat pro oživení farnosti i všech rozměrů jejího života a to nejen

uvnitř, ale i vůči ostatním lidem a jejich očekáváním vůči naší církvi a jejímu působení v tomto městě.

Z Tábora odešli dva kněží, ale místo nich přišel jen jeden. Jak to zvládáte?

V rámci možností. Tábor plus tři další farnosti... Už se těším na příchod kaplana a na rozšíření farního týmu. Takto se cítím trochu jako údržbář, který má jen omezené síly...

Když člověk vejde na tábořskou faru, ocitne se na staveništi. Co se v tuto dobu děje s tábořskou farou a jaké jsou vyhlídky?

Podrobnosti o rekonstrukci kaplanek v jeden slušný byt pro kaplana se dočtete v tomto vydání zpravodaje v článku od Michaela Sovadiny. Co se týká vyhlídek, pak bych byl rád, když by se již našlo nějaké rozumné řešení.

O VÁS

Kudy vedly Vaše cesty, než jste doputoval k nám? Tedy řekněte nám něco o Vás.:-)

Narodil jsem se na Hluboké, kde jsem absolvoval MŠ a ZŠ. Pak jsem studoval na SPŠ strojní v Českých Budějovicích, do toho přišla

sametová revoluce. Pak jsem byl na vojně (v Senici na Myjavou, při Zvoleni, v Týně nad Vltavou a v Benešově) a šest let pracoval v cestovním ruchu a bankovníctví.

Hledal jsem ale něco víc a skončil na teologické fakultě v Českých Budějovicích, a pak prožil hluboké obrácení k Bohu v rumunských Karpatech. A pak už to šlo všechno jako po drátkách - TF UK v Praze a seminář a po vysvěcení na jáhna: Tábor. Po kněžském svěcení jsem šel na zkušenou k úžasnému panu proboštu Habartovi do Jindřichova Hradce (a tam se mimo jiné naučil hrát karty s katechetkami ✍), pak po dvou letech na další kaplanské místo do Sušice a po roce a dvou měsících jako „záchranař“ do Vimperku (tehdy mi pan biskup řekl, že pokud ho odmítnu, pojedete tam a na dveře kostela přitluče ceduli: Nemáme kněze! ✍) na své první administrátorské místo. No, a teď jsem zase tady... ☺

Jak se to stalo, že jste knězem?

Přijal jsem kněžské svěcení ☺

Google říká, že jste znalec hudby.:-) Vedl jste třeba hudební exercie. Co může mít vira a hudba společného?

Svět bez hudby by byl bez ducha. Hudba dokáže vyjádřit i to, kde jsou slova nedostatečná. Každé vrcholné umělecké dílo je zjevením nekonečného. Pro mě osobně je hudba velice důležitá. Věci víry mi otevírá a osvětluje svým vlastním a jedinečným jazykem. Při hudebních exerciciích hudba pomáhá pochopit a prožít Boží slovo.

U které skladby nebo skladatele se Vám tají dech? Myslím takovou tu chvíli, kdy si uvědomíte, že slyšíte takovou krásu, že jste zapomněl dýchat.

Ach, je jich mnoho, bojím se, že mnohé jsem ještě neslyšel. To, o čem mluvíte, jsem ale zažil během koncertů či poslechu nahrávek mnohokrát – při Mahlerových symfoniích a písních, při poslechu Mozartových klavírních koncertů a sonát, při Bachově mši H-moll a Janových pašijích, při poslechu Schubertových symfonií, mší a klavírních sonát, miluji Schumannovu barevnou a bohatou hudební řeč, Faurého requiem, mystické až kosmické Brucknerovy symfonie, jedinečného Brahmse, velice muzikálního Dvořáka, kouzelné Debussyho imprese... a mnohé

další. Jedním příkladem krásy, při které člověk zatají dech, je pro mě Mahlerova píseň „Ich bin der Welt abhanden gekommen“ („Já nadobro sešel s očí světa“). To je svrchovaná краса...

Jakou hudbu máte rád při liturgii?

Jakoukoliv dobrou hudbu. Je jedno zda klasickou, zpěv lidu nebo dobrou rytmiku či zpěvy z Taizé.

Zvláště rád mám skladby Petra Ebena, které napsal k liturgii. Úžasná je i jeho Truvérská mše, hráli mi ji mladí lidé z břevnovského společenství, když jsem se loučil s petrovickou farností (u Sušice) a měl jsem co dělat, abych to tam neprobečel... Z kancionálu pak také miluji například píseň „Ty lásko, která vaneš...“ (425).

Co ještě děláte rád ve volném čase?

Kromě poslechu hudby, rád čtu - knihy o přírodě, horách, Šumavě a filozofii či dobrou beletrii. Rád chodím do přírody a poslední roky se také amatérsky věnuji ornitologii. Rád poznávám život našich bavorských sousedů. A před čtyřmi roky se mi stalo velkou vášní plavání.

PŮST A VELIKONOCE

Začala doba postní. Máte rád toto období?

Mám rád všechna období liturgického roku, samozřejmě, že každé trochu jinak. 😊

Kdyby za Vámi přišel někdo s tím, že si odepřel čokoládu po celý půst, nedal si ani jedno pivo a ono nic. Má pocit, že to bylo k ničemu. Jde v postní době opravdu jen o to si něco odepřít a vydržet to několik týdnů? Nebo je něco za tím?

Hmm...pivo s čokoládou? 😊 Když jsem byl malý, tak jsem zkoušel sladit čokoládový termix s kyselou okurkou. 🍷

Doba postní je především dobou, kterou máme využít k uvědomění si a prožití toho, že jsme ve skutečnosti zcela závislí na Bohu a na jeho milosrdenství. Každá forma půstu je pouze prostředkem k tomu, abychom narazili na dřev našeho života, a učili se opravdu být chudí v duchu před Pánem. Půst pak nás navíc povzbuzuje k tomu zříkat se našeho obvyklého pohodlí v jakémkoliv rozměru ve prospěch potřebných.

Jaké budou letos Velikonoce v Táboře?

Doufám, že duchovní. Pro mě osobně jsou Velikonoce vždy tou nejkrásnější a nejhlubší liturgií, na kterou se těším celý rok. Celý svatý týden je možností ponořit se do Ježíšovy poslušnosti a utrpení, ale také do silného proudu jeho lásky, která se vydává do krajnosti. Prostě jestliže jsme s ním jednou zemřeli, pak už teď máme účast i na jeho zmrtvýchvstání a náš život je s ním skrytý v Bohu. Pak můžeme zpívat radostné Chvalte Pána a ta Radost nás může cele prostoupit...

ZÁVĚREM

Můžeme Vám s něčím pomoci?

Budu rád za jakékoliv náměty ke zlepšení života farností. Moc si vážím lidí, kteří přijdou a nejen předloží návrhy, ale jsou i ochotni se na jejich naplnění osobně podílet. Abychom byli opravdu živou farností, potřebujeme, aby farníci byli ochotni přijímat různé, byť malé služby, kterými budou naplňovat své křestní povolání ve prospěch celého místního společenství.

Co Vám udělá radost?

Miluji feferonky 🍷 a dobré červené víno a k obojímu nejlépe společenství milých lidí. 😊

A šťastný se také cítím v přírodě - na tyrolských či vorarlberských

horách, na Šumavě, ale také ráno když otevřu okno a vesele mi zpívají sýkorky a vrabčáci...

*Děkuji za rozhovor
ptala se Eva Zenklová*

nechte maličkých přijít ke mně

Nechte maličkých přijít ke mně a nebraňte jim, neboť takovým patří Boží království (Matouš 19:14), řekl pán Ježíš a my bychom jim to rádi alespoň trochu ulehčili, protože pro ta naše drobátka je často velmi namáhavé vydržet určitý čas potichu a v klidu. Proto jsme na farní radě rozhodli zřídit v kostele Proměnění Páně na hoře Tábor dřevěné pódium pro malé farníky, kde by měli „svoje místo“. Tímto úkolem byli, ještě otcem Petrem Plášílem, pověřeni tatínci Josef Faktor a Marek Bláža.

Dětský koutek nebude v našem kostele žádnou novinkou, na různá řešení lze narazit i v jiných kostelech (např. Vacov, Jičín...) a vždy si to chválí. Projektem byla pověřena Ing. Arch. Monika Krausová, která má cit pro vhodné řešení a začlenění nových prvků do historických interiérů. Schváleno bylo dřevěné

pódium, umístěné v severní části kostela v blízkosti bočního vchodu. Místo bylo vybráno nejen z důvodu blízkosti bezbariérového vchodu do kostela, ale také proto, aby děti nebyly vyloučeny z dění při mši svaté. Dětský koutek nebo spíše pódium nebude nikterak velké (3 x 2m), tak akorát aby si v něm mohlo hrát zhruba 6 dětí. Bude vyhotoveno z masivního borovicového dřeva s lazurovým nátěrem. Na straně k bočnímu vchodu budou zásuvky na hračky pro děti a vrchní část bude zároveň tvořit psací plochu. Zbytek pódia bude oplocen s vchodem ve směru k oltáři. Plné plochy budou doplněné frézovanými kazetami, tak aby vhodně zapadaly do interiéru kostela. Podlaha bude z masivních dřevěných fošen, vyvýšená a odspodu odizolovaná. Pódium bychom rádi před zimní sezónou zateplili vyhřívaným kobercem.

Neradi bychom příliš zatěžovali farní pokladnu, proto v budoucnu proběhne sbírka na dětské pódium při některé ze mší svatých.

Zároveň s dětským koutkem bude zhotoven pojízdný stůl na kancionály, který v kostele chybí. O návrh a vytvoření stolu se zasadil Jan Křemen.

Marek Bláža

rekonstrukce tábořské fary

V současné době se dokončuje rekonstrukce prostor na farní kaplanku v Děkaně ulici, nazývaných „kaplanka“. Při té příležitosti jsem položil Miloslavovi Vavříkovi, stavebnímu technickému naší farnosti, několik otázek.

Mohl bys nám Milo říci, jak celá tato akce vznikla?

Hlavním impulsem byla návštěva pana biskupa Jiřího Paďoura, který viděl, v jakém stavu se nachází naše fara. Bylo to v době, kdy se tu hodně diskutovalo nad potřebnou rekonstrukcí celé fary, z mnoha důvodů pak uvažovaná rekonstrukce celé fary byla upravena na rekonstrukci oné kaplanky.

Bude možné podívat se do nových prostor, třeba při Dni otevřených dveří☺?

Určitě a byl bych velmi rád při tom, abych mohl některé věci dovysvětlit. Návštěvníci uvidí, že tam nejsou některé věci ze současného pohledu standardní, např. křivé omítky a další. To, co tam je, je určitým kompromisem požadavků na současné bydlení, památkové ochrany a biskupství.

Jaká byla spolupráce mezi všemi zúčastněnými na rekonstrukci?

Svým způsobem byla náročná, protože skloubit požadavky několika subjektů podílejících se na takové akci a uvést je v realitu je vždycky náročné, ale já jsem na to zvyklý☺.

Je něco zajímavého v prostoru „kaplanky“? Našel se tam nějaký poklad☺?

Je tam velmi zajímavé hrázděné zdivo, resp. hrázděná konstrukce stará několik staletí, o které se původně nevědělo a kterou nám pomohla objevit Ing. Arch. Monika Krausová. Na základě tohoto objevu a odborného vstupu paní architektky se způsob rekonstrukce přehodnotil a tento objev byl i důvodem určitého zpoždění rekonstrukce. To, co bylo objeveno, se znovu neomítalo a restaurátorsky se obnovilo.

Na původním dřevěném stropu jsme také našli malby. Kaplanka má totiž stropy dva, původní dřevěný malovaný, historické hodnoty, který je mnohem výše než strop současný, který vidíme.

Z toho, co říkáš, je vidět, že už naši předci se snažili o určitý tepelný komfort na faře a stropy snížili, je to tak?

Ano je to tak, původní strop byl zakrytý a snížený i z bezpečnostních důvodů. V současnosti je původní strop přístupný širokým okénkem, kterým se může protáhnout dospělý člověk a toto okénko je tam ze dvou důvodů. Prvním je možnost vidět vzácný malovaný strop, druhým je, že žádná současná technologie neví, jak se

bude chovat prostor mezi stropy, který je cca 1,5 m, např. při venkovní teplotě -20C a abychom to měli pod kontrolou, pomůže nám toto okénko. Po této celkové rekonstrukci je kaplanka výrazně světlejší, než původní prostor, i díky světlým dřevěným podlahám, bílé výmalbě, proskleným dveřím. Jsou zde také nová dřevěná špaletová okna s izolačním čtyřsklem, neboť původní okna byla shnilá. Je tu také nové vytápění křbovými kamny, výměníkem a elektrokotlem. Tím, že se odstranily podlahy a došlo se až na záklop stropu „jeskyňky“, ošetřily se a vyčistili trámy a do skladby podlah se dala 32cm silná izolace, nebude docházet k takovému úniku tepla, ani když se bude topit v „jeskyňce“. A určitě by stálo za zvážení, zda by nebylo dobré přistoupit na rekonstrukci patra tak, aby tam vznikl další byt pro faráře, aby na faře nebyl jeden člověk sám, kolem velkého prázdného prostoru a bylo tam společenství alespoň dvou lidí. V návaznosti na to vytvořit z dostupného prostoru obývacího pokoje a pokoje, kde byl naposledy otec Jenda, jednu velkou společenskou místnost se sociálním zařízením a byt pro faráře situovat do současné kuchyně, zadního pokoje a komory, která se

rekonstrukcí „kaplanky“ uvolnila. V současné době se počítá s tím, že se do nového bytu nastěhuje v budoucnu nový kaplan.

A jaké byly náklady na rekonstrukci?

Celkové náklady byly 915 430 Kč s DPH. Většinu hradí biskupství,

naše farnost se podílela menšinou částí.

Mílo, děkuji za rozhovor a přeji, aby i další rekonstrukce probíhaly maximálně sladě mezi všemi zúčastněnými 😊.

Michael Sovadina

národní eucharistický kongres 2015

Církev v ČR pořádá 15. - 17. října 2015 v Brně náš první Národní eucharistický kongres (dále jen NEK) s podtitulem „Eucharistie – smlouva nová a věčná“. Cíl NEK je v tom, „aby jednotliví věřící, farní, diecézní i národní společenství více zamilovalo Eucharistii, znovu a hlouběji ji prožívali jako nekonečný Boží dar,“ vysvětlil královéhradecký biskup mons. Jan Vokál.

Eucharistické kongresy se konaly už od 19. století na diecézní, národní i světové úrovni jako jedna z hlavních forem projevu úcty k Eucharistii mimo mši svatou. Duchovní ovoce tohoto

kongresu však nepřipadne jen brněnským účastníkům, ale my všichni se můžeme zúčastnit obnovy ve svých farnostech díky připravenému šestiměsíčnímu programu. Ten byl sestaven NEK přípravnou skupinou, která se schází od ledna 2014 a zahrnuje zástupce z každé diecéze.

Tato skupina sestavila inspirativní brožuru (dostupnou na webové stránce <http://nek2015.cz/>) pro právě probíhající fázi duchovní přípravy na kongres. Na každý měsíc od ledna do června 2015 je totiž vybráno určité téma, které pomůže věřícím lépe vnímat a porozumět tajemství Eucharistie.

Leden se zaměřil na „Eucharistii a jednotu“, obzvlášť mezi Kristem, Jeho tělem v Eucharistii a církví jako Jeho mystickým tělem.

V *únoru* pak „Eucharistie a společenství“ poukazuje na naše společenství s Bohem. To je zdrojem pro společenství mezi věřícími, v učení apoštolů a ve svátostech.

V *březnu*, v měsíci „Eucharistie a solidarity“, se budeme soustředit na jedno ze základních křesťanských témat, na lásku a zodpovědnost vůči bližním. To je vyjádřeno službou druhým a inspirováno službou a obětí samotného Ježíše.

Duben se obrátí k „Eucharistii a evangelizaci“ - Eucharistie vyživuje hlasatele evangelia, tedy nás všechny, v celém našem životě.

Květnové téma „Maria a Eucharistie“ připravila česko-budějovická diecéze a ukazuje nám zde praktickou cestu úcty k Eucharistii. NEK brožura uvádí i následující vysvětlení Josefa Ratzingera, pozdějšího papeže Benedikta XVI. a teologa H. U. von Balthasara: „úcta k Marii je tou nejjistější a nejkratší cestou, která

nás přivádí do konkrétní blízkosti Krista.“

Závěrečné *červnové* téma, „Slavení Eucharistie“, nám připomene, že Eucharistie je „zdroj a vrchol celého křesťanského života“ (konstituce *Lumen Gentium*). Slavení Eucharistie neznámá jen jakési 'teď a tady', ale tajemným způsobem nás spojuje se Svatou Trojicí i s Kristovou obětí na kříži.

Dohromady nám těchto šest měsíčních témat zprostředkuje možnost bližšího poznání Krista a setkání s Ježíšem v Eucharistii – s jeho tělem, krví, duchem i božstvím. Tímto obdobím nás provází P. Michal tématickými adoracemi Nejsvětější svátosti a také svými homiliemi, které se zaměřují jednou za měsíc právě na tajemství Eucharistie. V Klokotech se navíc konají promluvy podle NEK materiálů během prvních pátků v měsíci, kam nás pozval P. Pavel.

Během této šestiměsíční doby nám NEK webová stránka poskytuje různé zdroje pro přípravu. Pro práci ve skupinách i pro jednotlivce je připravená výše zmíněná brožura, která obsahuje mimo jiné rozbor měsíčních témat, citáty z Bible,

vybraných církevních dokumentů a modlitby k adoraci Nejsvětější svátosti. Dále jsou na této webové stránce postupně uveřejňovány i podrobné materiály pro katechezi, zvláště rozdělené pro 1. a 2. stupeň ZŠ, mládež a pro dospělé. Další inspirativní příspěvky se objevují i v médiích jako je TV Noe, Rádio Proglas, Katolický týdeník a časopis Milujte se.

Farní část kongresu vyvrcholí na svátek Corpus Christi, Těla a Krve Páně, a při následující neděli 7. června 2015, kdy budeme prožívat „Den Eucharistie“. V tento den také budeme mít příležitost přispět do celonárodní

sbírky na náklady spojené s organizací NEK.

Tím je završena farní příprava na říjnový kongres v Brně. Třídenní kongres vyvrcholí v sobotu 17. října společnou bohoslužbou, následným eucharistickým průvodem a bohatým doprovodným programem. Ti, kdo budou mít zájem navštívit tuto bohoslužbu, by si měli zajistit bezplatné vstupenky přes NEK webovou stránku. Průběžné informace a detaily o programu budou k dispozici na webové stránce <http://nek2015.cz/>

Martina Nicolson

poděkování za pět let podpory Domácímu hospic Jordán (DhJ)

V tomto roce je to již pět let, kdy Domácí hospic Jordán začal jako první samostatný domácí hospic v Jihočeském kraji poskytovat paliativní péči nevyléčitelně nemocným, kteří si přejí zůstat až do konce svého života doma, mezi svými blízkými. Cílem této péče je umožnit nemocnému zůstat doma i při zhoršení zdravotního stavu (který by bez paliativní péče

znamenal převoz do nemocnice), ulevit od bolesti a dalších závažných obtíží a zachování důstojnosti každého člověka. Pečujícím je v případě potřeby k dispozici také terénní odlehčovací služba, jejíž cílem je poskytnout pečujícím nezbytný čas k oddechu, regeneraci sil, či umožnění pracovat během času pečování. Odborný tým složený

z lékařů, zdravotních sester, sociální pracovníce, pečovatelek, psychoterapeutek, psychiatra a duchovních pečují o nevyléčitelně nemocné a poskytují podporu a pomoc v tomto těžkém čase jejich rodinám po celém okrese Tábor, v dojezdové vzdálenosti 25 km kolem Tábora.

Zdravotnická péče je zajištěna 24 hodin denně, 7 dní v týdnu včetně pohotovostní služby. Velmi často připomíná pokoj nemocného JIP nemocnice. Současná medicína a technika stejně tak odbornost lékařů hospice umožňují, aby i velmi závažné zdravotní stavy mohly být řešeny doma. Půjčovna kompenzačních pomůcek zajišťuje pro nemocné doma nejen elektrickou polohovací postel, antidekubitní matraci či podložku, WC židličku, vozík, sedátka na vanu a další pomůcky ulehčující nejen nemocnému i jeho pečujícím, ale také oxygenátor (přenosný dýchací přístroj), infuzní pumpy, lineární dávkovače léků velikosti mobilního telefonu a další.

Tuto péči bychom však nemohli poskytovat bez mnoha dárců a podporovatelů, jimž patří náš obrovský dík! Jsme za to velmi vděční! Součástí našeho týmu je také mnoho dobrovolníků, bez

nichž si naši činnost nedovedeme představit a kteří nám pomáhají v různých oblastech a kterým také náleží naše poděkování. V ČR neproplácí zdravotní pojišťovny domácí paliativní péči, pro všechny domácí hospice je tak velmi obtížné získávat finanční prostředky na provoz, léky, zdravotnický materiál a přístroje. Každý rok je velkou nejistotou. Jenom díky dárcům, městům a obcím, které nás podporují, můžeme pomáhat těm, kteří tuto péči potřebují. Stejně tak je pro naši činnost důležitá duchovní podpora, bez které nelze překonávat překážky, které jsou na cestě. I za tuto podporu Vám všem velmi děkujeme!

Za pět let našeho působení jsme pečovali téměř o 100 pacientů, a byli jsme nablízku jejich rodinám. Naše poradna poskytla téměř 1000 konzultací a kontaktů všem, kteří se ocitli v těžké životní situaci způsobené vážnou nemocí, rozhodováním o opuštění zaměstnání a času pečování. Naše tři auta najezdila mnoho tisíc kilometrů po celém okrese. Dalšími aktivitami DhJ jsou Vzpomínková setkání, Kurzy pro pečující, kde se každý má možnost naučit základní principy pečování doma včetně získání potřebných informací o výživě,

péči o pokožku, polohování nemocného, sociálních možnostech při pečování, i jak pečovat o sebe sama v čase pečování. Dále svépomocné setkávání pečujících Čaje, které jsou otevřené všem, kdo pečují či péči zvažují. Zde je možnost sdílení svých prožitků, starostí či obav nejen s ostatními, ale i s odborníky na různá témata vztahující se k nemoci, péči a všemu, co s tímto nelehkým časem každého z nás souvisí. V loňském roce jsme se přestěhovali do větších prostor, které více vyhovují všem potřebám nejen hospice, ale i našich klientů. V letošním roce nás čeká také několik důležitých akcí. Jednou z nich bude v dubnu

Regionální paliativní konference pro veřejnost zdravotnickou, sociální, i pro pracovníky státní a veřejné zprávy, jejíž cílem je představit paliativní péči jako odbornost, která má ve zdravotnictví i sociální oblasti své nezastupitelné místo. Této konference se zúčastní odborníci ze švýcarských hospiců a přednášet zde budou takové osobnosti jako např. Marek Orko Vácha, Jiřina Šiklová, Elena Strupková, Zdeněk Kalvach, Laura Janáčková, Robert Huneš a další.

**Děkujeme, že i díky Vám
můžeme pomáhat!**

Marie Sovadinová

pravidelný týdenní program v Táboře

den	čas	akce	místo
neděle	8:30	Mše svatá	děkanský kostel
	9:30	Farní kavárna	děkanství
	18:00	Mše svatá	klášterní kostel
úterý	8:00	Ranní chvály	děkanský kostel
středa	8:00	Ranní chvály	děkanský kostel
	18:00	Mše svatá, nešpory	Klášterní kostel – zimní kaple
	19:30	Setkání nad nedělní liturgií a společná modlitba	děkanství
čtvrtek	8:00	Mše svatá, ranní chvály	klášterní kostel – zimní kaple
	9:30	<i>Modlitby matek</i>	<i>děkanství</i>
pátek	8:00	Ranní chvály	děkanský kostel

pravidelný týdenní program mimo Tábor

místo	den	čas	akce
Sezimovo Ústí	neděle	10:15	mše sv.
	úterý	17:30	adorace
		18:00	mše sv., nešpory
		po mši sv.	modlitební společenství
	středa	8:00	ranní chvály
		8:30	setkání společenství Modlitby matek
	pátek	8:00	ranní chvály
Planá nad Lužnicí	pátek	17:00	mše sv.
	sobota (sudý týden)	17:00	mše sv.
	neděle (lichý týden)	12:00	mše sv.
Malšice	sobota (lichý týden)	17:00	mše sv.
<i>Základní škola</i>	sobota (lichý týden)	18:15	<i>Farní společenství</i>
	neděle (sudý týden)	12:00	mše sv.

program římskokatolických farností

TÁBOR, SEZIMOVO ÚSTÍ,
PLANÁ NAD LUŽNICÍ A MALŠICE

Svatý týden

Den	Liturgická oslava	Tábor	Sezimovo Ústí	Planá nad Lužnicí	Malšice
So 28.3.		---	---	---	17:00
Ne 29.3.	Květná neděle	8:15 Klášterní k. <i>sv. ratolestí</i> 8:30 Děkanský kostel 18:00 Klášterní kostel	10:15	12:00	---

Po 30.3	Pondělí sv. týd.	---	---	---	---
Út 31.3.	Úterý sv. týd.	---	18:00	---	---
St 1.4.	Středa sv. týd.	---	---	---	---
Čt 2.4.	Zelený čtvrtek	18:00 Děkanský kostel	16:00	18:30	---
Pá 3.4.	Velký pátek	18:00 Děkanský kostel	16:00	18:00	16:00
So 4.4.	Bílá sobota	20:00 Děkanský kostel	---	---	---
Ne 5.4.	Zmrtvýchvstání Páně	8:30 Děkanský kostel 18:00 Klášterní kostel	10:15	8:30bs	12:00
Po 6.4.	Pondělí velikonoční	8:30 Děkanský kostel <u>Večerní mše sv. není!</u>	10:15	12:00	12:00

postní a velikonoční program

Den	čas	Akce, místo
St 25.2.	16.30	Post. ekumen. shromáždění, kostel CČSH, Farského ul.
St 4.3.	16.30	Post. ekumen. shromáždění, modlitebna ČCE, Bílkova ul.
Út 10.3	17.30	Moravské pašije, Víta Marčík, Děkanský kostel Tábor
St 11.3	16.30	Post. ekumen. shromáždění, Klášť. kostel Tábor - kaple
St 18.3.	16.30	Post. ekumen. shromáždění, modlitebna CB, Bechyňská
So 21.3.	09.00	Kající bohoslužba a sv. smíření, Děkanský kostel Tábor
St 25.3.	16.30	Post. ekumen. shromáždění, kostel sv. Filipa a Jakuba
So 28.3.	09.30	Duchovní obnova - Janovy Pašije, Klášterní kostel Tábor
Po 6.4.	17.00	Koncert pěv. sboru Nokturno, kostel Sezimovo Ústí
St 15.4.	17.00	Abiturientský flétnový koncert, kostel Sezimovo Ústí
Čt 30.4.	20.00	Hudba české a evropské reformace, Děkanský kostel Tábor, varhany L.Šotek

Tiráž: Farní zpravodaj – Tábor a okolí, Půst a Velikonoce 2015, vydává římskokatolická farnost Tábor

kontakt: farář P. Michal Pulec, ŘK farnost Tábor, Děkanská 305, Tábor,
telefon: 381 253 824 | email: faratabor@volny.cz | www.volny.cz/faratabor|...

toto číslo připravila: Eva Zenklová

náklad 400 ks | bezplatné 